

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D.

ve věci
žalobců:

a) **Hrdlořežská zvonička, spolek, IČO: 28554060**
sídlem Pod hloubětínskou zastávkou 188/24, 190 00 Praha 9

b) **Mgr. O. K., MBA**

c) **F. K.**

d) **J. G.**

zastoupení JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou,
sídlem Vodičkova 704/36, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému:

Ministerstvo dopravy
sídlem nábr. L. Svobody 1222/12, 110 00 Praha 1

za účasti:

Správa železnic, státní organizace
sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2025, č.j. MD-28782/2024-910/37

a ve věci

navrhovatelů: a) Hrdlořežská zvonička, spolek, IČO: 28554060
sídlem Pod hloubětínskou zastávkou 188/24, 190 00 Praha 9

b) Mgr. O. K., MBA

c) F. K.

d) J. G.

zastoupení JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou,
sídlem Vodičkova 704/36, 110 00 Praha 1

proti
odpůrci:

Hlavní město Praha
sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1
zastoupený JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem,
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy
Z 2048/00, vydaného usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 16/4 ze dne 26. 4. 2012

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2025, č. j. MD-28782/2024-910/37, **se zamítá.**
- II. Návrh navrhovatelů na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy Z 2048/00, vydaného usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 16/4 ze dne 26. 4. 2012, **se zamítá.**
- III. V řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2025 č. j. MD- 28782/2024-910/37 **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. V řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2025 č. j. MD-28782/2024-910/37 **nemá** osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení.
- V. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy Z 2048/00, vydaného zastupitelstvem hl. m. Prahy dne 26. 4. 2012 č. 16/4, **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci se podanou žalobou ze dne 19. 8. 2025 domáhali přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto mj. o odvolání žalobců proti rozhodnutí vydanému Magistrátem hlavního města Prahy, odbor stavebního řádu ze dne 29. 12. 2023, č.j. MHMP 2570226/2023, který ve výroku I. schválil záměr označený jako „Modernizace traťového úseku Praha-Libeň – Praha-Malešice I. stavba“ na pozemcích v katastrálních územích Hloubětín, Hrdlořezy, Kyje, Libeň, Malešice a Vysočany“; ve výroku II. povolil kácení dřevin rostoucích mimo les a stanovil podmínky pro kácení; ve výroku III. povolil výjimku ze zákazů u zvláště chráněného druhu živočicha bobra evropského a stanovil podmínky výjimky; ve výroku IV. stanovil podmínky pro ochranu území, projektovou a realizační přípravu stavby; ve výroku V. vymezil území dotčené vlivy stavby; ve výroku VI. stanovil platnost územního rozhodnutí na dobu pěti let ode dne nabytí právní moci. Žalovaný napadeným rozhodnutím do jednotlivých výroků doplnil nové zpřesňující podmínky a ve zbytku rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy potvrdil.
2. Zároveň žalobci v pozici navrhovatelů navrhli zrušení opatření obecné povahy (dále také jen „OOP“) – územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy Z 2048/00, vydaného usnesením zastupitelstva hl. m. Prahy č. 16/4 ze dne 26. 4. 2012, kterým bylo změněno funkční využití ploch na funkci tratě a zařízení železniční dopravy, s cílem umožnit modernizaci železniční tratě, tj. zajištění kapacity trati pro výhledový rozsah dopravy výstavbou druhé traťové koleje v úseku Libeň – Malešice a Malešice – Hostivař včetně mimoúrovňového křížení trojkolejné trati Běchovice – Libeň se zdvojkolejněnou tratí Libeň – Malešice.
3. K návrhu na zrušení OOP navrhovatelé uvedli, že soud je v řízení o zákonnosti územního rozhodnutí oprávněn a povinen zkoumat zákonnost územního plánu, podle něž je stavba napadeným rozhodnutím umisťována a dle jejich názoru není napadené opatření obecné povahy v souladu se zákonem a nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Konkrétně namítli, že napadené OOP trpí nedostatkem odůvodnění souladu s nadřazenými Zásadami územního rozvoje hlavního města Prahy (dále jen „ZUR“), které stanovily zvyšování podílu zeleně, když v projednávané věci dochází k záboru plochy zeleně bez náhrady. Dále mají navrhovatelé za to, že v napadeném opatření OOP bylo nezákonně vymezeno nové zastavitelné území v rozporu s ustavením § 55 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb. (dále také jen „starý stavební zákon“) ve znění účinném v době přijetí OOP. Rovněž dle názoru žalobců v OOP chybí vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů na životní prostředí, odůvodnění OOP je zcela nedostatečné a nenaplnuje požadavky právních předpisů a judikatury. Závěrem žalobci uvedli, že napadené OOP je v rozporu s předpisy na ochranu veřejného zdraví, neboť řeší nedostatečně otázku hlukových limitů.
4. Následující žalobní námitky se týkají napadeného rozhodnutí. Žalobci obecně uvedli, že most je špatně navržen, je výrazně naddimenzován a navrhli, aby byla rekonstrukce mostu Shodu s prvopisem potvrzuje

realizována metodou jako most u Zahrádek přes údolí Peklo, kde byl jeho vliv na okolí minimální.

5. Žalobci namítají, že nejde o modernizaci, ale o stavbu nové trati a napadené rozhodnutí není v terminologii jednotné, stejně jako nejednotně hodnotí záměr v celém řízení, kdy někdy je posuzován i s navazujícími etapami (zdvojkolejnění, vysokorychlostní trať, dále jen „VRT“) a někdy, v případě posuzování negativních vlivů stavby, samostatně.
6. Dle žalobců napadené rozhodnutí zkreslilo odvolání podané žalobci, protože shrnutí odvolacích bodů provedené žalovaným neodpovídá vždy formulaci z odvolání.
7. Další výhrada žalobců směřuje vůči tomu, že orgán ochrany přírody nepoměřil veřejný zájem na zachování plochy PS (sady, zahrady, vinice) a ZMK (zeleně městská a krajinná) bez stavebních zásahů a žalovaný nad rámec své pravomoci doplnil úvahu orgánu územního plánování o umístění záměru dopravní infrastruktury ve veřejném zájmu.
8. Žalobci znovu napadají soulad stavby s územním plánem, neboť dle jejich názoru umístění stavby opěrné zdi v ploše izolační zeleně, když opěrnou zeď nelze považovat za nejmenované využití, je s územním plánem v rozporu.
9. Žalobci se domnívají, že orgán ochrany přírody nijak specificky neposoudil možnost umístění záměru stavby v enklávě otevřené krajiny ve smyslu ZÚR.
10. Další výhrada se týká celoměstského systému zeleně, neboť dle názoru žalobců nejde o modernizaci trati, ale o novou železniční stavbu a ta na několika místech do celoměstského systému zeleně zasahuje.
11. Obdobně žalobci namítají, že orgán ochrany přírody ve svých stanoviscích specificky nepoměřoval ochranu území se zvýšenou ochranou zeleně a rovněž nebyl posouzen ani orgánem ochrany přírody ani orgánem územního plánování zásah do územního systému ekologické stability.
12. Žalobci dále tvrdí, že stavbu nelze umístit do přírodního parku Smetánka, a to z důvodu silného zásahu do krajinného rázu Hořejšího rybníka. Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody, které zhodnotilo stavbu v souladu s požadavky na ochranu krajinného rázu, je dle jejich názoru nedostatečně odůvodněné. Obdobně formulovali žalobci námitku týkající se krajinného rázu, a to tak, že dle jejich názoru není dostatečně odůvodněné a zásah do krajinného rázu musí posoudit sám orgán ochrany přírody a nelze bez dalšího přebírat stanoviska odborníků či znalců.
13. Ve vztahu k významnému krajinnému prvku žalobci namítli nekonkrétní závazek minimalizace zásahu do vodního toku Rokytka.
14. Dále žalobci namítli, že nebyla adekvátně stanovena náhradní výsadba za vykácené stromy a porosty a projektová dokumentace závazně nestanoví rozsah sadových úprav.
15. K otázce hluku žalobci namítají nedůslednosti při tvorbě akustické studie, a to, že změna železničního svršku, která má snížit hlučnost, už zčásti proběhla, akustická studie vychází z obměny vozového parku, který však není jistý, stejně jako výměna brzdících špalků za méně hlučné nekovové. Upozorňují na nejednotnost při hodnocení záměru (viz bod 5. rozsudku).

Shodu s prvopisem potvrzuje

16. Žalobci sporují názor Ministerstva životního prostředí, který v souhlasném závazném stanovisku EIA k ověření změn záměru řekl, že změny, k nimž došlo v rámci dokumentace pro územní řízení, nejsou z pohledu EIA významné, neboť nebudou mít zásadní vliv na životní prostředí v dané lokalitě.
17. Další námitka se vrací k problému krajinného rázu, žalobci nesouhlasí s tvrzením, že významné krajinné prvky budou ovlivněny jen během výstavby. Podle nich jsou vizualice již hotové stavby zavádějící, most bude ve skutečnosti vyšší, vizualizace jsou zobrazené v období plného vegetačního růstu, přitom nová výsadba vyrostе za 15–20 let. Žalobci požadují nové vizualizace se zobrazením reálného ozelenění stavby po jejím dokončení, včetně zohlednění plánovaných protihlukových opatření, poté požadují nové zhodnocení krajinného rázu.
18. Žalobní námitku žalobci označili „fauna a flóra“, nicméně faktický obsah námitky se týká umístění dočasných pilířů pro instalaci mostu, v níž žalobci konstatují, že napadené rozhodnutí závazně neurčuje, která varianta umístění je vhodnější.
19. Žalobci požadují řádné posouzení umístění stavby v přírodním parku, nové hodnocení místního biokoridoru a nové přehodnocení zásahu do území přírodního parku.
20. Žalobci namítají znehodnocení nemovitostí v lokalitě, protože ty jsou cenné právě díky zachovalému přírodnímu rázu krajiny. Upozornili na to, že plánovaná stavba zasáhne do provozu cyklostezky do Vysočan.
21. Závěrem se žalobci vyjádřili k druhové výjimce pro bobra evropského, dle jejich názoru závazné stanovisko, dle něž by neměl mít následný provoz na trati na dotčený druh negativní vliv, vychází z akustické studie k první etapě projektu a neposoudilo vyšší hlukovou zátěž po zdvojkolejnění celé trasy, a to vůči zvláště chráněným druhům.
22. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že se žalobní námitky překrývají s námitkami uplatněnými v odvolání, s nimiž se v napadeném rozhodnutí vypořádal. Žalobcům se nepodařilo argumentačně vyvrátit závěry žalovaného.
23. Odpůrce k návrhu na zrušení opatření obecné povahy územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy Z 2048/00 uvedl, že incidenční přezkum opatření obecné povahy, o něž jde v projednávané věci, má akcesorickou povahu a jde o kontrolu zákonnosti v rozsahu, který je vymezen současně podanou správní žalobou. Žalobci proto nemohou uplatňovat námitky, které nesouvisí s ochranou zájmů žalobců uplatněných v řízení proti rozhodnutí, dle názoru odpůrce však toto žalobci z větší části činí. Věcnou námitkou je pouze námitka rozporu OOP s předpisy na ochranu zdraví. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu na zrušení OOP.

Posouzení věci krajským soudem

24. Krajský soud se nejprve zabýval v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] přezkumem napadeného rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Zaměřil se přitom na otázku, zda není dán některý z důvodů pro zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 s. ř. s., neboť v takovém případě by bylo nadbytečné zabývat se návrhem na zrušení části opatření obecné povahy. Návrh na zrušení opatření obecné povahy Shodu s prvopisem potvrzuje

soud posoudil jako tzv. incidenční návrh, když navrhovatelé tvrdili dotčení na svých právech předmětným opatřením obecné povahy, které přitom bylo užito v rámci územního řízení.

25. Krajský soud konstatuje, že důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 s. ř. s. neshledal. Zabýval se proto níže jednotlivými žalobními námitkami proti shora vymezenému napadenému rozhodnutí a dále návrhem na zrušení předmětného územního plánu. Věc soud posoudil a rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s.ř.s.
26. K jednotlivým žalobním bodům ve vztahu k přezkumu napadeného rozhodnutí Ministerstva dopravy uvádí soud předně, že rozsah přezkumu rozhodnutí ve správním soudnictví je v první řadě odvislý od žalobních bodů vznesených žalobcem. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, že: *„Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobceva advokáta.“*
27. Krajský soud proto podrobil napadené rozhodnutí přezkumu výlučně v rozsahu žalobci uplatněných námitek; tyto námitky shledal nedůvodnými. V souladu s § 75 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí a posoudil jej na základě předloženého správního spisu, z něhož skutkový stav, který byl základem pro rozhodování správního orgánu, vyvěrá. Soud na základě žalobních námitek nedospěl k závěru, že skutkový stav nebyl ve správním řízení zjištěn dostatečně, resp. že nemá oporu ve spisovém materiálu. Soud má za to, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
28. Dále krajský soud připomíná, že judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví dlouhodobě a konstantně zastává názor, že *„...žalobce tím, že do žaloby pouze „zkopíroval“ text podaného odvolání, aniž by výslovně reagoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, značně snižuje svou šanci na úspěch, neboť jak správně krajský soud uvedl, soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. Soud se poté musí věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře jejich obecnosti. V tomto ohledu lze připomenout, že pokud žalobce v žalobních bodech neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vedoucí ke zpochybnění závěrů správního orgánu, nemusí pak soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podobněji srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013–128).“* V přezkoumávané věci se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádal věcně, s konkrétní a přesvědčivou argumentací se všemi žalobci vznesenými námitkami, přičemž soud s jeho závěry souhlasí a odkazuje na ně.
29. Jako první žalobní námitku žalobci obecně uvedli, že most je špatně navržen včetně hluku, je výrazně naddimenzován, neměl být vysunut k cyklostezce, ale vést více nad tratí. Krajský soud konstatuje, že jde o zopakování námitek uplatněné žalobci v odvolacím řízení, na niž žalovaný podrobně reagoval v bodě IV.3.1 (str. 32) napadeného rozhodnutí. Zde žalovaný uvedl, že možnost menšího vysunutí k cyklostezce žalobce č. 1 uvedl bez doložení jakéhokoli

Shodu s prvopisem potvrzuje

odborného posudku nebo jiného důkazu na podporu svého tvrzení. Oproti tomu je součástí dokumentace napadeného rozhodnutí obsáhlá technická zpráva s přílohami (statické výpočty, výsledky geologického průzkumu apod.) zdůvodňující návrh umístění mostu. K dílčí námitce týkající se hluku žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že hlukové limity byly, dle posouzení orgánem ochrany veřejného zdraví, splněny. Krajský soud nepovažuje námitku za důvodnou. Žalobci ani v žalobě neuvádí ke „špatnému navržení mostu“ nic konkrétního. Jak řekl NSS v rozsudku č.j. 7 As 249/2022-28 ze dne 11. 1. 2024 *„Požadavek na míru kvalifikovanosti návrhu by měl sledovat povahu stavby. Se zvyšujícími se požadavky na posouzení vlivu stavby na okolí (a zásah do práv) a její technické řešení souvisí i rostoucí důraz na odbornost nabízeného alternativního návrhu.“* Žalobci stávající technické řešení nijak nezpochybnili, neuvedli žádné faktické údaje rozporující technickou zprávu ani jediný technický údaj pro podporu alternativního umístění mostu. Soud se proto důvodností námitky blíže nezabýval. Otázkou hluku se krajský soud bude zabývat níže.

30. Dále žalobci namítají, že nejde o modernizaci, ale o stavbu nové trati a napadené rozhodnutí není v terminologii jednotné, stejně jako nejednotně hodnotí záměr v celém řízení. K tomu krajský soud uvádí, že již ve výroku č. I. rozhodnutí správního orgánu 1. stupně je uvedeno, že je schvalován záměr označený jako „Modernizace traťového úseku Praha-Libeň – Praha-Malešice, I. stavba“ stanoven druh a účel umisťované stavby, umístění a prostorové řešení stavby, popsány stavební objekty a vyjmenovány provozní soubory. „Modernizace“ je tedy název stavby a zároveň popis jejího účelu. Podle zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, § 5, odst. 1 *„Stavbou dráhy je stavba cesty určené k pohybu drážních vozidel a stavba, která rozšiřuje, doplňuje, mění nebo zabezpečuje dráhu bez ohledu, zda je v obvodu dráhy či nikoliv. Stavba dráhy není součástí pozemku. Stavba dráhy celostátní, regionální, tramvajové, trolejbusové nebo dráhy speciální je veřejně prospěšná.“* Zákon o drahách nepoužívá pojem modernizace, naopak stavbou je i stavba, která dráhu rozšiřuje nebo doplňuje. Krajský soud se proto domnívá, že nejednotnost terminologie nikterak neovlivnila srozumitelnost, a tedy i přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, zvláště když žalobci blíže nekonkretizovali, jak byla výše uvedeným zasažena jejich veřejná subjektivní práva.
31. Obdobně obecně žalobci přistoupili k další části žalobní námitky. V řízení předcházejícímu vydání napadeného rozhodnutí byl hodnocen záměr „Modernizace traťového úseku Praha-Libeň – Praha-Malešice“ (dále jen „Li-Ma“). V dotčené lokalitě se rovněž připravuje stavba vysokorychlostní trati Praha-Vršovice – Praha-Běchovice, která je však samostatným záměrem a podléhá samostatnému schvalovacímu procesu. Argument, že Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo životního prostředí ve svých revizních závazných stanoviscích hodnotily záměr nejednotně, neboť někdy byl posuzován i s navazujícími etapami (zdvojkolejnění, vysokorychlostní trať, dále jen „VRT“) a někdy, v případě posuzování negativních vlivů stavby, samostatně, uvedli žalobci již v odvolání. Žalovaný se s touto námitkou podrobně vypořádal na str. 62–63 napadeného rozhodnutí, kde prokázal, že vytýkané posouzení výjimky pro bobra evropského Ministerstvem životního prostředí bylo provedeno pro stavbu Li-Ma a informace o stavbě VRT ministerstvo použilo jen pro obecný závěr, že potřebnost rozvoje železnice se bude zvyšovat. Krajský soud se ztotožnil se závěry žalovaného, a proto neshledal námitku důvodnou.

32. Dále dle žalobců napadené rozhodnutí zkreslilo odvolání podané žalobci, protože shrnutí odvolacích bodů provedené žalovaným neodpovídá vždy formulaci z odvolání. Ani této námitce nelze přiznat důvodnost. Zobecnění žalobních či odvolacích námitek je pravidelnou součástí soudních i správních rozhodnutí. Žalobci, s jednou výjimkou, nekonkretizovali, které odvolací námitky byly vypořádány zkresleně. Konkrétně pouze uvedli, že jejich přesná formulace v odvolání byla „předložené vizualizace jsou zavádějící“, na což žalovaný reagoval, na str. 54 napadeného rozhodnutí slovy: „Není tedy pravdou, že by přípustnost záměru z hlediska krajinného rázu nebyla doložena vizualizacemi, dálkovými pohledy atd., jak tvrdí odvolatelé v odvolání.“ Námitka se tedy týká krajinného rázu, přičemž vypořádání odvolacích námitek ke krajinnému rázu se věnuje kapitola IV.3.6 na str. 52-55 napadeného rozhodnutí a vypořádání stejné žalobní námitky níže bod 38. rozsudku. Žalovaný se v tomto případě skutečně nevyjádřil přesně, nicméně k vizualizacím se vyjádřil a krajský soud nepovažuje tuto nepřesnost za chybu, jejímž důsledkem by měla být nezákonnost napadeného rozhodnutí, proto námitku zamítl.
33. Další žalobní námitka zní, že orgán ochrany přírody nepoměřil veřejný zájem na zachování plochy PS (sady, zahrady, vinice) a ZMK (zeleň městská a krajinná) bez stavebních zásahů a žalovaný nad rámec své pravomoci doplnil úvahu orgánu územního plánování o umístění záměru dopravní infrastruktury. Kácení dřevin se napadené rozhodnutí věnuje v kapitole IV. 3. 2 (str. 33–41). Vytýkané absenci poměrování veřejného zájmu např. str. 37: *„Modernizace železnice je v současnosti považována ve vybraných segmentech přepravy za nepřijatelnější a udržitelný způsob pokrytí rostoucích požadavků na mobilitu osob a zboží. Stávající jednokolejná trať není schopna převzít potencionální rozsah přepravy. Uvedenou veřejně prospěšnou stavbu nelze realizovat v navrženém rozsahu, aniž by nebyly odstraněny hodnocené dřeviny. Nejedná se o dřeviny s takovým funkčním a estetickým významem, aby byl důvod k jejich ochraně, nebo aby bylo nutné jim podřídit plánovanou veřejně prospěšnou stavbu, která je v souladu s územním plánem. Důvod pro podání žádosti o kácení dřevin je závažný, v daném případě převažuje nad důvody k jejich zachování.“* Krajský soud má proto námitku za nedůvodnou, když v napadeném rozhodnutí poměření veřejného zájmu zachování či nezachování dřevin shledal. Tvzení, že žalovaný nad rámec své pravomoci doplnil úvahy jiných orgánů, je dezinterpretací uvedenou žalobci, neboť v napadeném rozhodnutí žalovaný pouze ke stanovisku Ministerstva pro místní rozvoj doplnil údaje ze stanoviska orgánu ochrany přírody; fakticky šlo o stylistické doplnění za účelem syntézy informací, nikoli rozhodovací akt, jak tvrdí žalobci.
34. Následně žalobci napadli soulad stavby s územním plánem, neboť dle jejich názoru umístění stavby opěrné zdi v ploše izolační zeleně, když opěrnou zeď nelze považovat za nejmenované využití, je s územním plánem v rozporu. I tuto námitku žalobci uplatnili již v rámci odvolání a žalovaný na ni reagoval na str. 49-50 napadeného rozhodnutí, uvedl důvody umístění opěrné zdi, přihlédl k funkci navazující plochy, což je právě plocha DZ (železniční doprava) a vysvětlil, proč v územním plánu nelze zcela přesně (na m2) stanovit umístění opěrné zdi. Krajský soud se s názorem žalovaného ztotožňuje a námitku nepokládá za důvodnou.
35. Dále žalobci namítají, že orgán ochrany přírody nijak specificky neposoudil možnost umístění záměru stavby v enklávě otevřené krajiny ve smyslu ZÚR. K totožné odvolací námitce se žalovaný vyjádřil v bodě IV. 3. 4. 3 (str. 48) napadeného rozhodnutí. Uvedl zde,

Shodu s prvopisem potvrzuje

že Ministerstvo pro místní rozvoj řádně posoudilo podmínku textové části ZÚR, tj. v enklávách otevřené krajiny zachovat vysoké přírodní a krajinné hodnoty. Nicméně nejde o podmínku pro rozhodování v území, zvláště není možné zachovat nezastavitelnost v části plochy DZ (železniční doprava), která je ze své povahy již zastavěná, určená k zastavění a kříží enklávu tak, že se jí nemůže vyhnout a současně pro něj tytéž ZÚR vymezují koridor. Vymezení enklávy otevřené krajiny se týká posouzení zásahu do krajinného rázu, který byl proveden. Krajský soud se domnívá, že žalovaný se k námitce vyjádřil dostatečně a žalobci v textu žaloby jeho závěry relevantně nezpochybnili. Námitka zásahu do krajinného rázu je vypořádána níže viz bod 38. rozsudku.

36. Další výhrada žalobců se týká celoměstského systému zeleně, žalobci zde poměrně neurčitě uvedli, že v posuzované věci nejde o modernizaci trati, ale o novou železniční stavbu, ta na několika místech do celoměstského systému zeleně zasahuje a tento zásah nebyl věcně správně posouzen. K otázce modernizace/stavby trati se krajský soud vyjádřil výše v bodě 30. rozsudku. Celoměstskému systému zeleně se napadené rozhodnutí věnuje na str. 49, uvádí zde, že celoměstský systém zeleně se nachází na ploše železniční dopravy (tedy velmi omezeně) i na lesních pozemcích. Dotčením plochy lesních pozemků se zabýval odbor ochrany životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy a Ministerstvo životního prostředí. Orgány došly k závěru, že po skončení dočasných záborů z důvodu stavby bude ekologicko-stabilizační funkce lesa obnovena. V celoměstském systému zeleně je podmíněně přípustná dopravní nebo technická infrastruktura za podmínky, že nebude narušena funkčnost systému, což je v daném případě posouzeno. Jelikož žalobci nijak blíže nekonkretizovali, v čem dle nich spočívá nesprávné posouzení zásahu, krajský soud námitku zamítl jako nedůvodnou.
37. Obdobně žalobci namítají, že orgán ochrany přírody ve svých stanoviscích specificky nepoměřoval ochranu území se zvýšenou ochranou zeleně a rovněž nebyl posouzen ani orgánem ochrany přírody ani orgánem územního plánování zásah do územního systému ekologické stability (dále jen „ÚSES“). Tato tvrzení žalobců se nezakládají na pravdě. Napadené rozhodnutí se územím se zvýšenou ochranou zeleně zabývá na str. 49, konstatuje, že tento prvek je v územním plánu vymezen jako informativní, nikoliv závazný a územní plán neukládá žádnou regulaci. Ochrana zeleně přitom posouzena byla, odbor ochrany přírody v závazných stanoviscích podrobně vyhodnotil stav a význam kácených dřevin, poměřil veřejný zájem na jejich zachování a stanovil náhradní výsadbu. Zásah do ÚSES byl v napadeném rozhodnutí rozebrán v bodě IV. 3. 7 (str. 55-56), v tomto bodě bylo zčásti vyhověno odvolací námitce žalobců a žalovaný stanovil podmínku většího ozelenění. Žalovaný dospěl k závěru, že ÚSES nebude významně dotčen na žádné z úrovní (nadregionální, regionální, lokální), migračně nebude záměr představovat negativní zásah ani pro velké savce. Žalobci proti těmto závěrům nevznegli žádnou argumentaci, pouze v rozporu s realitou tvrdí, že zásah do ÚSES nebyl posouzen. Krajský soud proto námitku jako nedůvodnou zamítl.
38. Následující námitka tvrdí, že stavbu nelze umístit do přírodního parku Smetánka, a to z důvodu silného zásahu do krajinného rázu Hořejšího rybníka. Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody, které zhodnotilo stavbu v souladu s požadavky na ochranu krajinného rázu, je nedostatečně odůvodněné. Obdobně formulovali žalobci námitku týkající se

Shodu s prvopisem potvrzuje

krajinného rázu, a to tak, že dle jejich názoru není dostatečně odůvodněné a zásah do krajinného rázu musí posoudit sám orgán ochrany přírody a nelze bez dalšího přebírat stanoviska odborníků či znalců. K otázce umístění stavby do přírodního parku Smetánka a zásahu do krajinného rázu se napadené rozhodnutí podrobně vyjadřuje na str. 52-55 a žalovaný zde dospěl na základě hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz k tomu, že záměr představuje značný zásah do rázu krajiny, zejména při přechodu z okraje urbanizovaného území Vysočan do přírodního parku Smetánka, je navržen s ohledem na kritéria ochrany krajinného rázu podle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny, a je proto hodnocen jako únosný zásah do krajinného rázu. Žalobci v žalobě pouze obecně uvedli, že závazné stanovisko, z něž napadené rozhodnutí vychází, je nedostatečně odůvodněné, nekoncretizovali však, co v odůvodnění chybí. Krajský soud má za to, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí, které vychází ze závazného stanoviska orgánu ochrany přírody, plyne vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé, je tedy přezkoumatelné. Jelikož žalobci fakticky nevznegli žádnou polemiku kromě obecného tvrzení, krajský soud je nucen i tuto námitku zamítnout.

39. Ve vztahu k významnému krajinnému prvku žalobci namítli nekonkrétní závazek minimalizace zásahu do vodního toku Rokytka. Krajský soud dospěl k závěru, že žalobní námitka neobstojí; v napadeném rozhodnutí je zásahu do významného krajinného prvku věnován bod IV.3.5 (str. 50-51), kromě širšího odůvodnění je na str. 51 uvedeno „*Dočasný pilíř musí být umístěn mimo vodní tok*“, což je v zásadě shrnutí podmínek uvedených ve správním rozhodnutí I. stupně. Dle názoru krajského soudu jde o zcela konkrétní závazek minimalizace zásahu do vodního toku Rokytka, proto námitku jako nedůvodnou zamítl.
40. Další námitkou žalobci tvrdili, že nebyla adekvátně stanovena náhradní výsadba za vykácené stromy a porosty a projektová dokumentace závazně nestanoví rozsah sadových úprav. Jelikož stejnou námitku vznesli žalobci již v odvolacím řízení, zabýval se přiměřeností náhradní výsadby ve svém revizním závazném stanovisku odbor ochrany prostředí Magistrátu hlavního města Prahy, který odvolací námitky posoudil jako důvodné a do prvostupňového rozhodnutí vložil nové podmínky, viz napadené rozhodnutí, výrok III. A, bod 2 a 3, vše bylo podrobně odůvodněno v bodě IV.3.2 napadeného rozhodnutí (str. 33-40). Žalovaný zde podrobně popsal stávající dřeviny, závažné důvody pro jejich kácení i opatření pro kompenzaci újmy, která kácením vznikne. Krajský soud shledal, že žalovaný odůvodněně stanovil náhradní výsadbu a ve výroku III. A, bod 2 a 3 stanovil rozsah sadových úprav. Námitka tedy není důvodná.
41. Dále k tématu hluku žalobci namítají nedůslednosti při tvorbě akustické studie tj., že změna železničního svršku, která má snížit hlučnost, už zčásti proběhla, akustická studie vychází z obměny vozového parku, který však není jistý, stejně jako výměna brzdících špalků za méně hlučné nekovové. Upozorňují na nejednotnost při hodnocení záměru, stejně jako v námitce uvedené v bodě 5. rozsudku. Opět se jedná o opakování odvolací námitky, která byla v napadeném rozhodnutí vypořádána (bod IV.3.8, na str. 57-63). Žalovaný tedy měl k dispozici revizní závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, vyjádřil se ke způsobu provedení akustické studie, k námitce, že změna železničního svršku již proběhla, uvedl, že pro akustickou studii byly použity reálné hodnoty hluku, výpočet vycházel z reálného stavu trati, kde již dle žalobců změna železničního svršku proběhla. Železniční svršek a spodek

Shodu s prvopisem potvrzuje

bude rekonstruován včetně sanace pražcového podloží, stávající tuhé podkladnicové upevnění bude vyměněno za bezpodkladnicové. Na stranách 58-59 napadeného rozhodnutí jsou konkrétně uvedeny technické parametry nového železničního svršku a spodku. Součástí projektu je stavba protihlukové stěny. Žalovaný upozornil, že rychlost obnovy vozového parku nemůže být kvantifikována, nicméně jeho modernizace je průběžná a považuje ji za věc obecně známou. Krajský soud došel k závěru, že námitka není důvodná. Žalobci ani při podání odvolání ani v žalobních námítkách neuvedli žádný konkrétní údaj rozporující vstupy nebo výstupy akustické studie. Je důležité upozornit, že žalovaný konkrétně uvedl technické parametry nového železničního svršku, a další skutečnosti, které žalobci rozporují, tj. obměna vozového parku a výměna brzdících špalíků, nebyly pro závěry akustické studie zásadní. Žalovaný se k odvolacím námítkám vyjádřil a krajský soud zhodnotil jeho vyjádření jako dostačující. Námitka nejednotnosti při hodnocení záměru již byla krajským soudem vypořádána v bodě 31. rozsudku. Krajský soud i tuto námitku žalobců zamítl jako nedůvodnou.

42. Žalobci také sporují názor Ministerstva životního prostředí, které v souhlasném závazném stanovisku EIA k ověření změn záměru řeklo, že změny, k nimž došlo v rámci dokumentace pro územní řízení, nejsou z pohledu EIA významné, neboť nebudou mít zásadní vliv na životní prostředí v dané lokalitě. Stanovisku EIA se žalovaný věnoval na str. 63-69 napadeného rozhodnutí, uvedl, že aktualizované změny v nárůstu železniční dopravy vyplývají z časového rozdílu 3 let, které uplynuly mezi zjišťovacím řízením a předložením dokumentace EIA. V samotném stanovisku EIA jsou stanoveny podmínky aktualizace jednotlivých studií při navazující projektové přípravě. Krajský soud nepovažuje žalobní námitku za důvodnou. Žalobci nijak nespecifikovali důsledky, které bude mít změna odhadu denního počtu vlaků nebo výstavba obytného souboru Tesla Hloubětín, fakticky jen nesouhlasí s Ministerstvem životního prostředí. Proti argumentaci Ministerstva životního prostředí jako autora souhlasného stanoviska EIA, potažmo žalovaného, ovšem nestaví žádnou vlastní argumentaci, neuvádí žádné tvrzení, proč je odborný názor ministerstva nesprávný. Krajský soud proto žalobní námitku zamítl.
43. Následující námitka se vrací k problému krajinného rázu, žalobci nesouhlasí s tvrzením, že významné krajinné prvky budou ovlivněny jen během výstavby. Podle nich jsou vizualice již hotové stavby zavádějící, most bude ve skutečnosti vyšší, vizualizace jsou zobrazené v období plného vegetačního růstu, přitom nová výsadba vyrostе za 15–20 let. Žalobci požadují nové vizualizace se zobrazením reálného ozelenění stavby po jejím dokončení, včetně zohlednění plánovaných protihlukových opatření, poté požadují nové zhodnocení krajinného rázu. Krajský soud námitku týkající se krajinného rázu zhodnotil již v bodě 38. rozsudku a jako nedůvodnou ji zamítl. Namítané nereálnosti vizualizace stavby se žalovaný věnoval na str. 67 napadeného rozhodnutí; zde uvedl, že pro potřeby procesu EIA zákon neuvádí konkrétní požadavky na zpracování podkladů pro vyhodnocení vlivu záměru na krajinný ráz, proto lze předložené vizualizace považovat za dostačující. Vliv navrhovaného záměru na krajinný ráz byl posouzen, s umístěním záměru modernizace stavby Li-Ma souhlasil odbor ochrany životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy v závazném stanovisku, po jeho napadení žalobci posoudilo vliv záměru na krajinný ráz v revizním závazném stanovisku Ministerstvo životního prostředí, které potvrdilo stanovisko odboru ochrany životního prostředí. Přestože tato žalobní námitka je konkrétní, krajský soud ji rovněž zamítl. Vyšel Shodu s prvopisem potvrzuje

ze skutečnosti, že žádný právní předpis nestanovuje požadavky na vizualizace a že žalovaný na základě závazných stanovisek posoudil vliv záměru na krajinný ráz komplexně (viz str. 52-55 napadeného rozhodnutí), nikoliv jen na základě vizualizace.

44. Následující žalobní námitku žalobci označili „fauna a flóra“, nicméně faktický obsah námítky se týká umístění dočasných pilířů pro instalaci mostu, v níž žalobci konstatují, že napadené rozhodnutí závazně neurčuje, která varianta umístění je vhodnější. Tato námitka – konkrétní umístění dočasného pilíře mimo vodní tok Rokytka – již byla vyřešena a zamítnuta v bodě 39. rozsudku. Krajský soud tedy na výše uvedené odkazuje.
45. Žalobci v další námitce požadují řádné posouzení umístění stavby v přírodním parku, nové hodnocení místního biokoridoru a nové přehodnocení zásahu do území přírodního parku, konkrétně argumentují nezohledněním revitalizace vodního toku Rokytka. Jelikož i tato námitka byla již uplatněna v odvolacím řízení, žalovaný se k ní vyjádřil na str. 68 napadeného rozhodnutí; zde uvedl, že záměr modernizace stavby Li-Ma je v souladu s podmínkami využití území přírodního parku dle nařízení o přírodních parcích a s požadavky na ochranu krajinného rázu podle zákona o ochraně přírody a krajiny (viz také bod 38. rozsudku). Do přírodního parku Smetánka tedy je možné umístit veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. V dokumentaci EIA byl stav vodního toku Rokytka zpracován dle údajů dostupných v době zpracování EIA, v navazujícím řízení se již revitalizace Rokytka zohlednila a souhrnné hodnocení vlivu na životní prostředí je zpracováno podle skutečného (revitalizovaného) stavu. Ministerstvo životního prostředí k záměru umístění stavby vydalo souhlasné závazné stanovisko. Krajský soud má za jasně prokázané, že napadené rozhodnutí vycházelo z aktualizovaných údajů o vodním toku Rokytka, žalobní námitka se nezakládá na pravdě, a proto ji krajský soud zamítl.
46. Žalobci namítají znehodnocení nemovitostí v lokalitě, protože ty jsou cenné právě díky zachovalému přírodnímu rázu krajiny. Upozornili na to, že plánovaná stavba zasáhne do provozu cyklostezky do Vysočan. Totožnou námitku uplatnili žalobci jako námitku odvolací a žalovaný ji vypořádal na str. 68-69 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že z pohledu dokumentace EIA tato námitka není relevantní, neboť problematika majetkoprávních vztahů není v EIA řešena, z pohledu posouzení záměru sdělil, že pokud kdokoli investoval v daném území finanční prostředky, měl tak činit s patřičným uvážením a vědomím toho, co v okolí může být postaveno v souladu s územně plánovací dokumentací, neboť v územním plánu je vymezena plocha veřejně prospěšné stavby *Praha 9 – průjezd železničním uzlem Praha v rámci stavby prvního železničního koridoru Děčín-Břeclav*. Co se týká zásahu do provozu cyklostezky, ten byl v EIA řešen a provoz bude podle možností a postupu výstavby zachován v omezené míře za zvýšených bezpečnostních opatření. Žalobci nijak nereagovali nebo nezpochybnili tato stanoviska žalovaného, pouze v žalobě námitku zopakovali. I vzhledem k obecnosti námítky považuje krajský soud její vypořádání v napadeném rozhodnutí za dostačující a námitku zamítl jako nedůvodnou.
47. Poslední namítanou skutečností je druhová výjimka pro bobra evropského, dle názoru žalobců závazné stanovisko, dle něž by neměl mít následný provoz na trati na dotčený druh negativní vliv, vychází z akustické studie k první etapě projektu a neposoudilo vyšší hlukovou zátěž po zdvojkolejnění celé trasy, a to vůči zvláště chráněným druhům. Žalovaný se k druhové výjimce pro bobra evropského podrobně vyjádřil na str. 70–72 napadeného Shodu s prvopisem potvrzuje

rozhodnutí; lze shrnout, že bobr evropský lokalitou pouze prochází za potravou a obydlí má mezi rybníky dále po toku. Ovlivnit jej mohou pouze dočasné stavby a stavební činnost v okolí Rokytky, po dokončení stavby umístěním a provozem trvalých staveb, tj. i hlukem, nebude ovlivněn. Žalobci opět tato skutková zjištění vycházející ze závazného stanoviska odboru ochrany životního prostředí Magistrátu hlavního města Prahy nijak nezpochybnili. Krajský soud proto i tuto žalobní námitku zamítl.

48. Co se týče návrhu na zrušení předmětného územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy Z 2048/00, přezkum tohoto OOP byl navržen jako incidenční podle § 101a odst. 1 s. ř. s. a krajský soud se proto tímto návrhem zabýval až poté, co dospěl k závěru o nedůvodnosti ostatních žalobních bodů žaloby. V případě incidenčního přezkumu se obecně předpokládá dotčení práv navrhovatele již tím, že je shledáno jeho dotčení na právech napadeným rozhodnutím, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 AOs 3/2013-33, bod 22, podle kterého *pokud na základě opatření obecné povahy, jehož zrušení se navrhovatel domáhá, bylo vydáno správní rozhodnutí, kterým byla navrhovateli uložena povinnost, respektive pokuta, a navrhovatel toto rozhodnutí správního orgánu napadl žalobou společně s podáním návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s., pak zpravidla není možné navrhovateli v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy upřít aktivní legitimaci procesní ani věcnou.* Toto pravidlo však neplatí bez výjimky. Předně bylo dovozeno pro případ, kdy rozhodnutím, jež vycházelo z opatření obecné povahy, byla navrhovateli uložena povinnost. Dále Nejvyšší správní soud koncipoval aktivní procesní legitimaci pouze jako pravidlo, ze kterého mohou nastat výjimky. V nyní posuzované věci navrhovatelům napadeným rozhodnutím povinnost nebyla uložena.
49. V případě navrhovatele č. 1 jde o enviromentální spolek, jehož aktivní legitimace jak k podání žaloby proti rozhodnutí, tak proti opatření obecné povahy, je dána pouze tehdy, je – li jím zasaženo do práv, jež mu přísluší, tedy do práv jím hájených. V případě navrhovatelů č. 2, 3 a 4 jde o fyzické osoby, které jsou vlastníky nemovitostí v blízkosti zamýšlené stavby, svou aktivní legitimaci dovozují tvrzením, že předmětná stavba zasáhne do jejich vlastnického práva, práva na příznivé životní prostředí a soukromí. Podle názoru krajského soud není možno aktivní legitimaci k podání incidenčního přezkumu opatření obecné povahy připustit širěji než navrhovatelům (ať už jako spolku chránícímu životní prostředí nebo fyzickým osobám), náleží v žalobě proti rozhodnutí, s nímž návrh na přezkum opatření obecné povahy podali, neboť k tomu není zákonný podklad. Takový extenzivní výklad odporuje i poslání správních soudů poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům. Správní soud je, v rámci incidenčního přezkumu, oprávněn zabývat se zákonností napadeného OOP v rozsahu, který je vymezen samotnou žalobou, proto nelze uplatňovat námitky, jež nesouvisí s ochranou zájmů navrhovatelů/žalobců.
50. Krajský soud, i vzhledem k vysoké míře obecnosti vznesených námitek proti OOP, dospěl k závěru, že navrhovatelé nejsou věcně legitimováni k podání námitek, s výjimkou tvrzení, že napadené OOP je v rozporu s předpisy na ochranu veřejného zdraví, neboť řeší nedostatečně otázku hlukových limitů. Pro přehlednost se soud bude dále zabývat jednotlivými vznesenými námitkami.

51. Navrhovatelé úvodem obecně uvedli, že napadené OOP není v souladu se zákonem a nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Vzhledem k tomu, že jde o obecné tvrzení bez uvedení konkrétního důvodu nezákonnosti, soud se jím dále nezabýval.
52. Dále navrhovatelé namítli, že napadené OOP trpí nedostatkem odůvodnění souladu s nadřazenými Zásadami územního rozvoje hlavního města Prahy (dále jen „ZUR“), které stanovily zvyšování podílu zeleně, když v projednávané věci dochází k záboru plochy zeleně bez náhrady. Vzhledem k tomu, že se jedná o incidenční přezkum OOP, neshledal krajský soud dotčení individuálních zájmů navrhovatelů. Soulad odůvodnění OOP s nadřazenými ZUR ve věci zvyšování podílu zeleně je celoměstským zájmem a navrhovatelé neuvádějí, k jakému konkrétnímu dotčení došlo v souvislosti s jimi uplatněnými zájmy. Nad to soud zdůrazňuje, že lokální zájem navrhovatelů, tj. ochrana zeleně dotčené územním rozhodnutím, byla v žalobou napadeném rozhodnutí posouzena podrobně, včetně vyhodnocení stavu a významu kácených dřevin, poměření veřejného zájmu na jejich zachování a stanovení náhradní výsadby. Krajský soud konstatuje, že navrhovatelé nejsou věcně legitimováni k podání námítky.
53. Následně navrhovatelé namítli, že v napadeném OOP bylo nezákonně vymezeno nové zastavitelné území v rozporu s ustavením § 55 odst. 3 starého stavebního zákona, ve znění účinném v době přijetí OOP. I v případě této námítky má krajský soud za to, že nebyly dotčeny individuální zájmy navrhovatelů. Nezákonné vymezení nového zastavitelného území je dle názoru krajského soudu jednoznačně důvodem pro návrh na zrušení opatření obecné povahy v zákonné lhůtě jednoho roku, který je oprávněn podat kdokoliv, kdo je dotčen jeho důsledky. Nicméně takovýto návrh navrhovatelé nepodali a úkolem probíhajícího řízení, jež má akcesorickou povahu, není abstraktní přezkum celého procesu přijímání OOP, nýbrž pouze ochrana práv navrhovatelů v rozsahu jimi uplatněných zájmů. Krajský soud takový zájem neshledal, zvláště vzhledem k tomu, že navrhovatelé pouze konstatují, že přijatá změna a vyhodnocení potřeby dalších zastavitelných ploch je pro svou obecnost nepřezkoumatelná a nebyly prokázány technologické potřeby optimalizace drážního tělesa. Krajský soud se domnívá, že pouze skutečnost, že napadené územní rozhodnutí se týká stavby, která se nachází na území vymezeném jako zastavitelné napadeným OOP, nemůže být bez dalšího důvodem pro aktivní legitimaci navrhovatelů, neboť by tak byla zcela popřena akcesorická povaha incidenčního přezkumu. Nad rámec tohoto závěru krajský soud konstatuje, že i v případě věcného posouzení by námitka byla nedůvodná, protože prokázání potřeby vymezení nových zastavitelných ploch bylo v napadeném OOP zdůvodněno rozšířením železničního koridoru, který již existuje, takže jeho rozšíření logicky povede přes pozemky vedoucí kolem něj. Takto, byť stručně, byl důvod vymezení nového zastavitelného území v OOP uveden.
54. Dále dle názoru navrhovatelů v OOP chybí vyhodnocení kumulativních a synergických vlivů na životní prostředí. Krajský soud, ze stejných důvodů jako v předchozím bodě, neshledal věcnou legitimaci navrhovatelů k podání námítky. Navrhovatelé zákonnou lhůtu jednoho roku pro návrh na zrušení OOP nevyužili a nyní ani nijak blíže neuvádějí, jak se celoměstský zájem promítl do jejich zájmu úzce lokálního, který uplatnili v řízení proti napadenému rozhodnutí. Nad to, i v případě věcného posouzení by tato námitka byla zamítnuta jako nedůvodná, protože v rámci přijímání OOP bylo zpracováno vyhodnocení

Shodu s prvopisem potvrzuje

vlivů na životní prostředí, dostupné na webových stránkách odpůrce: https://praha.eu/web/upn/w/vcvz_1_2_3253242. K námitce, že nebyly vyhodnoceny kumulativní a synergické vlivy s plánovanou stavbou vysokorychlostní železnice Vršovice – Praha-Běchovice, je nutno uvést, že napadené OOP Z 2048 bylo přijato v roce 2012, stavba vysokorychlostní železnice je ve stádiu záměru, přičemž jeho první reálné obrysy byly zveřejněny v roce 2024. V odůvodnění napadeného OOP je uvedeno „modernizace traťového úseku je také prověřována jako možná trasa vysokorychlostní železnice“. Zjevně tedy nemohlo dojít k posouzení synergických a kumulativních vlivů s projektem, jenž v roce 2012 existoval teprve ve stadiu úvah.

55. Následující námitka zní, že odůvodnění OOP je zcela nedostatečné a nenaplnuje požadavky právních předpisů a judikatury. I v případě této námitky má krajský soud za to, že nedostatečné odůvodnění OOP se žádným způsobem nedotklo práv navrhovatelů ve vztahu k jimi žalobou uplatněným zájmům a námitka je nepřipustná. Její připuštění by znamenalo popření akcesorické povahy incidenčního přezkumu. Nad to, při věcném posouzení krajský soud zjistil, že odůvodnění napadeného OOP je skutečně stručné, ale obsahuje důvody pro jeho přijetí, tedy, že modernizace železniční tratě v úseku Libeň – Malešice – Vršovice a Malešice – Hostivař vyžaduje lokálně zvýšené prostorové nároky z důvodu optimalizace drážního tělesa, které je požadováno z důvodu rozšíření kapacity veřejné dopravy, návrh změny je součástí nového řešení železniční dopravy v hlavním městě Praze.
56. Poslední námitka, tj. že napadené OOP je v rozporu s předpisy na ochranu veřejného zdraví, neboť řeší nedostatečně otázku hlukových limitů, je dle krajského soudu přípustná, jelikož se dotýká veřejných subjektivních práv navrhovatelů. Navrhovatelé jsou přesvědčeni, že napadeným OOP byl vytvořen předpoklad pro zatížení území lidskou činností nad míru únosného a přípustného zatížení a tím i k ohrožení požadavků veřejného zdraví, neboť OOP řeší otázku hlukových limitů zcela nedostatečně, přestože v lokalitě jsou již nyní překračovány závazné hygienické limity hluku. Krajský soud při právním zhodnocení této námitky vyšel zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Ao 7/2011-526 ze dne 21. 6. 2012, který uvádí: „Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že posuzování imisních limitů znečištění ovzduší a nejvyšších přípustných hodnot hluku stanovených příslušnými prováděcími předpisy má své místo především v územním řízení v rámci realizace konkrétního záměru. Právě v této fázi je příslušný stavební úřad ve spolupráci s dotčenými orgány povinen vzít v potaz limity využití území, mezi něž patří i imisní limity znečištění ovzduší a nejvyšší přípustné hodnoty hluku, a nepřipustit umístění takové stavby, která by způsobila překročení těchto limitů v daném území [§ 90 písm. e) stavebního zákona, podle něž musí být záměr žadatele o územní rozhodnutí v souladu s požadavky zvláštních předpisů a stanovisek dotčených orgánů]. Územní řízení lze tedy označit za jeden z nejdůležitějších momentů, v němž se velmi rigorózně (prostřednictvím závazných veřejnoprávních limitů) projevuje princip přípustné míry znečišťování životního prostředí, podle něž území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení. Z povahy věci (jsou-li zásady územního rozvoje brány jako koncepční plánovací nástroj) není možné, aby území, na němž jsou překračovány veřejnoprávní limity imisí znečištění ovzduší a nejvyšší přípustné hodnoty hluku, bylo a priori vyloučeno z dosahu regulace zásad s argumentací, že další zatěžování území je nepřipustné. To by ve svém důsledku muselo vést k nulovému rozvoji v některých oblastech, přičemž nelze vyloučit ani zhoršování situace v důsledku absence koncepčního řešení zatíženého území.“

Shodu s prvopisem potvrzuje

57. Vzhledem k výše uvedeným závěrům NSS má krajský soud za to, že námitka důvodná není. Odůvodnění napadeného OOP se skutečně otázkou hlukových limitů zabývá pouze v části Opatření nutná k realizaci změny, a to větou „*Nutné prověřit vybudování protihlukových opatření podél navrhované trati.*“ Nicméně úlohou OOP bylo koncepčně nastavit změnu využití území z důvodu modernizace železniční trati Praha-Libeň – Praha-Malešice. Samotné umístění stavby je předmětem žalobou napadeného územního rozhodnutí. Zde už je ochrana veřejného zdraví, tj. hlukových limitů řešena a akustická studie, jež je podkladem pro napadené rozhodnutí, dospěla k závěru, že po provedené modernizaci trati se hluk v lokalitě sníží. Navrhovatelé v souběžné roli žalobců brojí proti výstupu akustické studie, nicméně tato jejich námitka byla vypořádána a jako nedůvodná (bod 41. rozsudku) zamítnuta.

Závěr a náklady řízení

58. Krajský soud neshledal při přezkumu napadeného rozhodnutí důvodnou žádnou žalobní námitku, a proto žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok I.)
59. Krajský soud neshledal při přezkumu napadeného opatření obecní povahy důvodné námitky navrhovatelů, a proto návrh na zrušení napadeného opatření obecní povahy zamítl podle § 101d odst. 2 s. ř. s. (výrok II.)
60. V řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšným žalobcům právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost a žalovaný náklady řízení nepožadoval, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.).
61. Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobě zúčastněné na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok IV.).
62. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecní povahy byl plně procesně úspěšný odpůrce, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšným navrhovatelům právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu odpůrci nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost a odpůrce náklady řízení nepožadoval, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok V.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 18. prosince 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje